

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Joannis Maurittii Gudeni Historia Erfurtensis Ab Vrbe Condita Ad Reductam

Gudenus, Johann Moritz von

Erfurti, 1675

XVIII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11903

Disidia cū item cum fratre † ejus Conrado, qui cum
Conrado Friderici Cæsaris filiam Agnetem uxorem
Lādgravio. haberet, nihil sibi impunè non licere ratus
 refractarios Provinciae Abbates, (a) Rein-
 hartborneasem præcipuè suam in protec-
 ctionem recepit, continuò Archiepiscopus
 patus in Thuringia reliquias, & in Hassia
 præsertim laceffivit. Donec & is conjugii
 mortuâ cum vitæ genere animum muta-
 ret, atque ordini Teutonico (b) sese addi-
 ceret, cujus postea supremum magistrum
 in Borussia nactus est. Idem Parochus
 ale templum † S. ~~Jacobi~~, atque vicinam
 ei Teutonicam domum erexit. ArchiPrae-
 sul † postea erfurti moritur, (c) de cujus
 cineribus collegiatae ecclesiae hodiè con-
 tendunt, nullis monumenti reliquiis
 tem dirimentibus.

Templum S.
Nicolai ~~Jacobi~~ ex-
 struitur.
Sigefridus
moritur Er-
furti & ibi
sepelitur.

XVIII.

Historia de Narratur hujus temporis quædam histo-
Ludovico ria, † (d) cujus fidem, nisi constans à ma-
comite in joribus accepta narratio, ipsa etiam mo-
Gleichen, numenta confirmarent, vix ullus admitti-
qui duas u- teret. Saracenorum in Oriente insolentia
xores habu- vires Occidentis provocaverat: colligun-
isse dicitur. tur à Friderico Cæsare copiae militares.

(a) Rivander ad annum MCCXXXII. & Chronica alia
 Thuring. ubi tamen incredibiles nugae admiscunt.

(b) Rivander ad annum MCCXLI.

(c) Serarius in hoc Sigefrido, & MS. Chron. Petr.

(d) chronica Thuringiae hoc anno. Griesheim Archie-
 satrapa Eichsfeldiae peculiarem hujus historiae narratio-
 nem in spem liberationis edidit, dum à Suecis in Cyriaciburgo cap-
 tivus teneretur.

Ludovicus comes de Gleichen belli studiis & pietate flagrans Christianorum exercitum auget, atque ut est armorum fortuna fallax, hostium terras vix ingreffus una cum suis interceptus est, mox diræ servitutis mancipium: servatus enim in novos indies labores, eosque gratuitos, nisi quod flagellis rependerentur. Non fuit suprâ animum calamitas, sed eo mansit erecto & forti. Juvenilis ætas, pulchritudo colorum, & membrorum proportio, dotes animi commendabant. Aderat eo loci filia Regis Saraceni, hæc in vincula captivi cecidit, sed amoris. Absuit omnis suspicio, liberior ideò comiti loquebatur, cum misericordiæ captivi fors humanitatem imputaret. Auxit eadem animum Virgini, ut prima vinctum alloqueretur, multa de vita ejus, de patria, stemmate, aliisque sciscitata, nec minuit amorem, quod conjugatum audiret, legibus gentis polygamiam non abhorrentibus. Vetus autem stemma & opes, præterea miseria amati, adeo succenderunt amorem, ut occultari amplius non posset. Oculorum tela, resoluta in familiaritatem labia facilè captivo indicarunt ultra misericordiam aliquid Regis filiam angere. Sed Comes memoriâ Uxoris, & numinis metu retractus cuncta dissimulavit. Tandem desideriis, & amore cor Virginis adeo intumuit, ut affectus omnes effunderet. *Es, ait, Parentis mancipium,*

cipium, & cum omnia istius mea sunt, meus ser-
 Mutabimus fortunam, ecce me tibi mancipo, tu Reg-
 nae imperitabis: nec hodie dominatus tuus incipit, se-
 ferretur compedes vix te constrinxerant, cum jam
 arctioribus longè vinculis me captivasti. Ut pauca
 dicam, amo te, eritq; mihi satis vel tecum in compe-
 dibus vivere, vel mori; si tamen ad tua reverti, me-
 que sociam felicitatis assumere velis, ego liberatrix
 ero, nemo mihi claves ergastuli, vel compedum ne-
 gabit, fallam deinde per noctem vigiles, & te facta
 hac servitute liberabo, comitabor autem mihi chario-
 rem patre, & omnibus, quæ relictura sum. Ecce
 mundum hunc, & quæ præterea in Gynæceo habeo,
 pretio, quam pondere validiora mecum sumam ne-
 cessitati viæ impendenda. Attonitus ad hæc co-
 mes legem Christianorum objecit, quæ
 plures simul uxores habere scelus dicat; re-
 liquisse autem fidam conjugem, mœstam
 quidem sed valentem, ut in vivis illam ad-
 huc speret: vix triennium esse, quo eam
 velaverit, duabus prolibus interim fecer-
 undam; de cætero tantâ se benevolentia
 indignum, quam regia soboles offerret. Ni-
 hil illa remisit: necdum, ait, me conjugem, sed
 famulam obtuli. Sin uxor tua, quod tecum spero,
 superstes adhuc vivit, sicq; latus patriæ leges negant,
 saltem ad pedes patere. Crevit inter sermones
 utrinq; amor, & facillè annuit captivus, cui
 præmium libertatis oblatum, quod
 fortius amorem traxit. Unum quod mo-
 rabatur, timor erat, ne ex fugâ retrahe-
 rentur, & hæc temeritas crudelissimâ
 morte plecteretur, sed cum illa fugæ
 dolum

dolum explicasset, tandem has in leges
conventum est: liberaret regia Virgo cap-
tivum, liber in fugæ sociam Virginem as-
sumeret, hæc itineris necessitatibus gem-
mis suis, & auro subveniret, atque cum
Europam attigerint, sacratissimo baptif-
matis fonte Mahumetismum ablueret, si
Comitis Uxor mœrore, vel alio malo in-
terim absumpta sit, vel contingat eam
posthac fatis concedere, Regia soboles
in thorum adoptaretur, si verò Comitif-
sa vivat, benignè ab ea cum Comite exci-
piatur, sitque in castissimis utriusque amo-
ribus, nec unquam tanti beneficii memo-
ria, quo conjuges sibi invicem restituit,
minuatur. Fefellit Regina vigiles, & du-
cto ex ergastulis captivo cessit fuga per
terras, perque mare feliciter. Ventum
Venetias, hîc literas ab uxore comes in-
venit, quas passim in orbem terrarum co-
mitissa scripserat, ut maritum quære-
rent. Vixit igitur uxor, nec triste hoc
nuncium Saracenæ fuit, sed in patriam us-
que & huc Erfurtum, ubi comites de Glei-
chen multum habitarunt, secuta; leges
pacti fœderis utrinque sanctissimè observa-
tæ. Benignitatem Comitissæ, & amo-
rem nulla unquam suspicio, vel æmulatio,
raro sexûs exemplo, minuit. Aliter ab
aliis nonnihil hæc narrantur, quasi comes
accepto Venetiis nuncio de vita conjugis,
Romam cum Saracena profectus, ibidem
duarum uxorum habendarum licentiam à

D

Pon.

Pontifice impetrârit , in cuius rei fidei
 spondam satis amplam in arce Gleichen
 monstrant, in qua duas inter uxores co
 mes dormiverit. Solam tamen Comitissam
 fuisse foecundam fatentur. Sed cu
 nota legum in hoc genere severitas, &
 Romanae curiae stylus, fabulam hanc esse
 ex vulgi detractionibus ortam, qui tanti
 amoris castitatem non cepit, facile intel
 liget. Si te vincit suspicio, concubina
 fuerit, certè Pontifex in lege Dei non dis
 pensavit. Sepulchrum tamen commune
 his tribus cecidit, visiturque hodie dum se
 pulchrale eorum monumentum in mona
 sterii S. Petri Ecclesiâ, ubi post altare
 quod in medio templi erectum est, ad al
 titudinem quatuor pedum exurgit, atq;
 imagines eorum lapidi incisas hoc ordine
 exhibet, ut comes in medio, comitissa
 dexteris, Regina capite coronato à sin
 istris jaceat. Fuit comitissa ex veteri co
 mitum de Kefernburg prosapia.

XIX. Dum hæc ita contingerent, † Domini
 canici, (a) quos Prædicatores vocant, Er
 furthum venerunt. Habuit comes de Hon
 stein amplam hîc loci domum, hanc no
 viter advenientibus monachis donat, cui
 illi monasterium cum magnifica æde sub
 stituunt. * Elisabetha sancta illa Thuringi
 æ † & Hassiæ Landgravina, Patrona pau
 perum, XIX. Novembris moritur.

XX. Interim propter Bella Saracenicâ, alias

(a) MS. Bibl. cæs. Vindobon. & MS. Erfurt.